

A Fővárosi Ítéltábla dr. Strasszer, dr. Józsa Ügyvédi Iroda (... , ügyintéző: dr. Strasszer Tibor ügyvéd) által képviselt dr. I.rendű felperes neve (....) I. rendű, II.rendű felperes neve (....) II. rendű és III.rendű felperes neve (III.rendű felperes címe) III. rendű felpereseknek, a Darázs és Társai Ügyvédi Iroda (.... ügyintéző: dr. Darázs Ferenc ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és a Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zrt. (....) II. rendű alperesek ellen szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. május 30. napján kelt, 3.P...../2012/50. számú ítélete ellen a II. rendű alperes 51. sorszám alatti, az I. és a III. rendű felperes 52. sorszám alatti fellebbezése, valamint az I. rendű alperes Pf./3. sorszámú csatlakozó fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja. Az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezését elutasítja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű felperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I. és III. rendű felperest, hogy 15 napon belül külön-külön fizessenek meg a II. rendű alperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I., II. és III. rendű felpereseknek külön-külön 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az alperesek személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 20.000 (Húszezer) forint fellebbezési és 5.000 (Ötezer) forint csatlakozó fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű felperesnek 250.000 forintot és ebből 100.000 forintnak 2007. december 30-ától, 50.000 forintnak 2009. október 19-étől, 50.000 forintnak 2009. november 21-étől, 50.000 forintnak 2010. június 6-ától a kifizetésig esedékes törvényes késedelmi kamatát és 170.000 forint perköltséget.

A II. rendű felperes ezt meghaladó kereseti kérelmét elutasította és kötelezte a II. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 70.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság az I. és a III. rendű felperesek keresetét elutasította és kötelezte az I. és a III. rendű felperest, hogy az I. és II. rendű alperesnek 15 napon belül fizessenek meg fejenként 35.000-35.000 forint perköltséget, továbbá akként rendelkezett, hogy egyéb költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet tényállása szerint 2007 és 2009 között mindhárom felperes a II. rendű alperes II.rendű alperes neve M. P. Sz.-nél - más néven R. - állt munkaviszonyban dramaturgként. Az I. rendű

felperes 2007 áprilisától a 2011. augusztus 30-án bekövetkezett felmondásáig a szerkesztőséget vezette, ilyen módon a II. és a III. rendű felperesek a beosztottai voltak. A R. szerkesztősége készítette a hangjátékokat, illetve a regények, novellák rádiós művé adaptálását.

A 109/2010. (X.28.) OGY határozat a közszolgálati műsorszolgáltatók - közöttük a II. rendű alperes - vagyonának meghatározott körét az I. rendű alperes részére rendelte átadni. A határozat szerint az I. rendű alperes a vagyon teljes egészében gyakorolta a tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét.

Az I. rendű felperes munkaviszonya 1978 decemberétől 2012. szeptember 5-éig állt fenn, kezdetben dramaturgként, majd szerkesztőségvezetőként. E. .: A merénylet című művét az I. rendű felperes alkalmazta rádióra és a rádiójátékot is ő rendezte. A műsor felvételre 2009. január 19-én, bemutatására március 29-én került sor, majd azt május 18-án és szeptember 20-án megismételték.

A II. rendű felperes dramaturgként állt munkaviszonyban a II. rendű alperesnél. A II. rendű felperes ötlete volt R. Sz.: Csirkejáték című kisregénye egy részének 76 perces hangjátékban történő feldolgozása. R. Sz. művét a II. rendű felperes forgatókönyv készítésével alkalmazta rádióra, ezen túl a munkákban dramaturgként és szerkesztőként vett részt. Az elkészített forgatókönyvért jogdíjat nem kapott, a rádiójáték felvételére 2007. február 12-én, bemutatására december 30-án került sor, majd azt 2009. október 19-én, november 21-én és 2010. június 6-án megismételték.

A III. rendű felperes is dramaturgként állt a II. rendű alperessel munkaviszonyban. A III. rendű felperes készítette el M. Zs.: A fecskék fészket raknak, Kisregények II. kötetében megjelent Az ágytakaró című kisregényéből készült rádiójátékot. A M. novella rádióra alkalmazásáért felhasználási szerződés alapján jogdíjat kapott, a rádiójáték rendezéséért azonban nem. A M. novella rádióváltozata 2000. január 25-én került bemutatásra és azt 2009. március 2-án, 2010. november 21-én, december 19-én és 26-án ismételték meg.

Az I. rendű felperes keresetében E. V.: A merénylet című művének rádiójátékokra alkalmazása jogdíjaként 100.000 forint, a rádiójáték rendezésének jogdíjaként 150.000 forint, a kétszeri ismétlés díjaként 125.000 forint jogdíj és kamatainak megfizetésére kérte az alperesek egyetemleges kötelezését.

A II. rendű felperes keresetében R. Sz.: Csirkejáték című regényének rádióra alkalmazása következtében született forgatókönyv szerzői jogdíjaként 150.000 forintra, a mű három alkalommal történt ismétlésének díjaként esetenként 75.000 forintra tartott igényt.

A III. rendű felperes keresetében M. Zs.: Az ágytakaró című novellából készített rádiójáték rendezése miatt szerzői jogdíjként 150.000 forint, a műnek összesen három alkalommal történt ismételt felhasználása után ismétlésenként 75.000 forint jogdíj megfizetésére kérte az alperesek egyetemleges kötelezését.

A felperesek arra hivatkoztak, hogy dramaturgként álltak a II. rendű alperessel munkaviszonyban, ilyen minőségükben azonban irodalmi művek rádióra alkalmazása, illetve rendezése nem tartozott munkaköri kötelezettségük közé. Azon túlmenően végeztek a szerzői jog által védett művészeti alkotó tevékenységet, amelynek eredményeként születtek a per tárgyát képező alkotások.

Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Elsősorban arra hivatkozott, hogy nem jogutódja a M. R.-nak, amely nonprofit Zrt. formában önálló jogi személyként az elsőfokú eljárás alatt is létezett, a perben II. rendű alperesként vett részt, így a felperesek a követelésüket vele szemben érvényesíthetik. Érdemben arra hivatkozott, hogy a rádiós hangjátékok rendezésére irányuló tevékenység nem önálló, egyéni, eredeti szerzői alkotás, a rendezői

interpretáció inkább az előadóművészi teljesítményhez áll közel. A felpereseknek a hangjátékok készítésénél munkabérük ellenében különböző tevékenységeket kellett elvégezniük, ezt a gyakorlatot évekig nem vitatták, csak a munkaviszonyuk megszűnése után indítottak pert.

A II. rendű alperes is a kereset elutasítását kérte. Elsősorban arra hivatkozott, hogy a per tárgyává tett művek nem szerzői jogilag védett alkotások, másodsorban azok létrehozatala, illetve e tevékenységek elvégzése a felperesek munkaköri kötelessége volt, amelynek fejében munkadíjban részesültek.

Az elsőfokú bíróság a II. rendű felperes II. rendű alperessel szembeni keresetét túlnyomórészt alaposnak, míg az I. és a II. rendű felperesek keresetét alaptalannak találta.

Elsődlegesen rögzítette, hogy a felperesek jogsértés megállapítását kérő, illetve az I. rendű felperesnek a szerzői minőség megállapítására irányuló kérelme teljesítésének eljárási akadályja van. E kérelmeket álláspontja szerint a Pp. 123. §-a alapján kell elbírálni, az abban meghatározott konjunktív feltételek pedig a perbeli esetben nem állnak fenn. A felperesek megállapításra irányuló kérelme nem teljesíthető, ezért azt az elsőfokú bíróság elutasította.

Ezt követően abban foglalt állást, hogy a felperesek az I. vagy a II. rendű alperessel szemben érvényesíthetik díjfizetés iránti igényüket. A 2012. január 1-jétől hatályos Médiatörvény 213. §-ának (4) és (5) bekezdésére, és a 109/2010. (X.28.) OGY határozat 1) és 2) pontjára utalással kifejtette, hogy a felperesek által peresített díjigény alapjául szolgáló művek 2007 és 2009 közötti időszakban születtek a II. rendű alperes kezdeményezésére, azok után a díjfizetés ugyanebben az időszakban vált volna esedékessé. Az alperesek között erre vonatkozó megállapodás nem született, ezért az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperesek az igényüket a II. rendű alperessel szemben érvényesíthetik.

Ennek rögzítése után az elsőfokú bíróság a kereset érdemi vizsgálatára tért át, amely során a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 1. §-ának (1) bekezdésére, (2) bekezdés f) pontjára, (3) bekezdésére, 4. § (2) bekezdésére, 16. § (4) bekezdésére, 17. §-ának f) pontjára, 29. §-ára, és 30. §-ára volt figyelemmel.

Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperesek perbe vitt alkotása rendelkezik-e olyan egyéni, eredeti jelleggel, amely alapján a szerzői jogi védelem megilleti. A Pp. 177. §-a és az Szt. 101. §-a alapján - tekintettel arra, hogy e kérdés eldöntése különleges szakértelmet igényel - szakvélemény elkészítésére kérte fel az Szerzői Jogi Szakértő Testületet. Az SzJSzT elemző és kellően megindokolt megállapításait vette az elsőfokú bíróság ítélete alapjául. Az aggálytalannak tartott szakvélemény alapján a II. rendű felperes tekintetében találta megállapíthatónak az Szt. 1. §-ának (2) és (3) bekezdésében foglalt feltételek teljesülését, és akként foglalt állást, hogy a II. rendű felperes a származékos mű után, illetve annak ismételt sugárzása után díjazásra formálhat igényt. Értékelte a II. rendű felperes munkaköri leírását is. Arra jutott, hogy annak azon kitétele, mely szerint a II. rendű felperesnek munkája részeként hangjátékokat, adaptációkat kellett készítenie nem értékelhető akként, hogy az forgatókönyv megalkotását is magában foglalná. Álláspontja szerint ez olyan többlettevékenység, amely a munkaköri kötelezettséget meghaladja, ezért az alkotás díjazása a munkabérben nem foglaltathat benne. A II. rendű felperes részére megállapítandó díj meghatározásakor az elsőfokú bíróság figyelembe vette a II. rendű alperes korábbi díjazási gyakorlatát, nevezetesen, hogy az ismétlések díja az alapidíj 50%-át teszi ki. Másik szempont volt az eredeti szerző, R. Sz. részére kifizetett honorárium, amelyhez arányítva került sor a II. rendű felperest megillető szerzői jogdíj megállapítására.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság az I. és a III. rendű felperesek keresetét nem találta megalapozottnak, mert a szakvélemény szerint a hivatkozott forgatókönyvi átdolgozások az eredeti művekhez képest komolyabb változtatást nem tartalmaznak. Ami eltérés mutatkozik, az csupán az adott mű tolmácsolása körébe tarthat. Az I. és III. rendű felperesek tevékenysége ezért nem több, mint a mű tolmácsolásának körébe tartozó technikai jellegű közrehatás.

A határozattal szemben a II. alperes, valamint az I., II. és a III. rendű felperesek nyújtottak be fellebbezést.

A II. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a II. rendű felperes keresete tekintetében meghozott döntése megváltoztatását és a II. rendű felperes teljes keresetének elutasítását kérte. Fellebbezésével nem támadta az I. és a III. rendű felperesek keresetét elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést. Álláspontja szerint azonban az elsőfokú ítélet a II. rendű felperes vonatkozásában megalapozatlan, indokolása hiányos. A szakértői vélemény nem volt egyértelmű abban, hogy a II. rendű felperes vonatkozásában megállapítható lenne olyan tevékenység, amelynek önállóan értékelhető, szellemi alkotás kritériumait is kimerítő eredménye lenne. A Szerzői Jogi Szakértő Testület nem tért ki arra, hogy a rádióra alkalmazás a dramaturgiai munkától elkülönül-e, ennek tényét ugyanis a II. rendű alperes a perben vitatta. A Testület arra sem adott választ, hogy a dramaturgiai munkakör mennyiben foglalta magában a rádióra alkalmazási tevékenységet, és az ilyen munkakörben foglalkoztatott munkavállaló által kifejtett dramaturgiai tevékenységbe beletartozott-e rádióra alkalmazás. Mindezek hiányában az elsőfokú bíróságnak kellett volna ezekben a kérdésekben állást foglalnia, erre azonban nem került sor az ítéletében. Indokolatlan egy származékos jellegű tevékenységet önálló szerzői jogi védelemben részesíteni, ez inkább a szomszédos jogi kategóriába és/vagy közös jogkezelés körébe kell tartozzon. Méltánytalan az összegszerűség vonatkozásában az eredeti mű szerzőjét megillető díjazáshoz közelítő összegű jogdíj a származtatott tevékenység tekintetében, ezért arra a nem várt esetre, amennyiben a másodfokú bíróság a jogalapot elfogadná, úgy a II. rendű alperes a II. rendű felperes keresete összegszerűségét is vitatta, annak eltúlzottságára hivatkozva.

Az I. és III. rendű felperesek fellebbezésükben az elsőfokú ítélet vonatkozó részének megváltoztatását és a felperesek keresete szerinti döntés meghozatalát kérte. Álláspontjuk szerint a rendezés alkotó tevékenységgé nyilvánítása, illetve annak szerzői jogilag releváns védelme nem lehet mérlegelés tárgya. Mindezekre tekintettel kérték a keresetük szerint szerzőségüket mind a peresített művek rádióra alkalmazása, mind pedig rendezése kapcsán megállapítani az Szjt. 94. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Ennek hiányában szomszédos jogi védelmet élveznek a per tárgyává tett alkotások, ez esetben azonban ugyanúgy szerződésbe kellett volna foglalni azok díjazását és a felhasználás körülményeit, mely felhasználási szerződéseknek ki kellett volna térnie a felhasználás ellenértékére is. Sérelmezték a felperesek a fellebbezésükben, hogy az elsőfokú bíróság tévesen utasította el a megállapításra irányuló kereseti kérelmet a Pp. 123. §-ának (1) bekezdése alapján, mert azt az Szjt. 94. § (1) bekezdés a) pontja szerint kell elbírálni.

Az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezést nyújtott be, amelyben az elsőfokú ítélet indokolásának megváltoztatását, illetve kiegészítését kérte a felperesek munkaköri kötelezettségének értelmezését illetően.

Fellebbezési ellenkérelmében a II. rendű alperes fellebbezésében foglaltakkal egyetértve kérte a II. rendű felperes keresetének teljes elutasítását, és az I. és III. rendű felperesek keresetét elutasító ítéleti rendelkezések helybenhagyását.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a felperesek munkaköri

kötelezettségét és a rádióra alkalmazást a forgatókönyvírással azonosította, továbbá nem vette figyelembe a dramaturgi tevékenység lényegét. A perben az alperesek egyezően hivatkoztak arra, hogy valamennyi felperes munkaköri kötelezettsége volt hangjáték-adaptációk készítése. A munkaköri leírásból egyértelműen megállapítható volt, hogy a II. rendű felperes is dramaturgként állt munkaviszonyban a M. R.-nál, mely dramaturgi tevékenység megegyezik a rádióra alkalmazási tevékenységgel, a dramaturgi tevékenység pedig valamennyi felperes munkaköri kötelezettsége volt.

A II. rendű alperes csatlakozó fellebbezési ellenkérelmében az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezésében írtak szerint maga is kérte az elsőfokú ítélet indokolásának kiegészítését az abban foglalt indokok alapján.

A felperesek a csatlakozó fellebbezéssel szemben benyújtott ellenkérelmükben az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezésének elutasítását kérték, mert álláspontjuk szerint az kizárt. Érdemben is alaptalan a csatlakozó fellebbezés, a dramaturg tevékenysége ugyanis nem azonos a rádióra alkalmazóval, és a dramaturgnak nem munkája a rendezés, ez három elkülönült tevékenység, három elkülönült szakma. Sem a rádióra alkalmazás, sem a rendezés nem tartozott a felperesek munkaköri kötelezettségei közé, ez a per folyamán dokumentumokkal alátámasztva többször kifejtésre került.

A II. rendű alperes a másodfokú tárgyaláson bejelentette és igazolta, hogy jogutódlással megszűnt, amelyre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Pf./9. sorszámú végzésével megállapította, hogy a per - a jogutód perbevonása következtében - a Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zrt.-vel, mint II. rendű alperessel szemben folyik tovább.

A felek fellebbezéssel nem támadták a felperesek I. rendű alperessel szembeni keresetét elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján nem érintette.

Ebből következik azonban, hogy az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezés előterjesztésére a Pp. 244. § (1) bekezdése értelmében nem volt jogosult, mert azt csak a fellebbező fél ellenfele nyújthat be. Erre helytállóan hivatkoztak a felperesek az észrevételükben. A másodfokú bíróság ezért az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezését a Pp. 244. §-ának (3) bekezdése értelmében elutasította, és az I. rendű alperest a felperesek csatlakozó fellebbezéssel felmerült - a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2), (5) és (6) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló - másodfokú perköltségének megfizetésére kötelezte a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint.

A II. rendű alperes és az I., és III. rendű felperesek fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, helytállóan hívta fel az alkalmazandó jogszabályokat, az annak alapján meghozott érdemi döntésével és lényegében annak indokaival a másodfokú bíróság egyetértett.

Mindenekelőtt rögzíti, hogy a rendező és a dramaturg alkotó tevékenységét, az általa létrehozott teljesítményt - ami a jelen per tárgya - az Szjt. nem nevesíti, az azonban nem azonosítható az Szjt. 1. §-ának (2) bekezdés f) pontjában írt rádiójátékkal, mert azt nem egyedül a dramaturg, vagy a rendező hozza létre. Mivel azonban a szerzői jog által műként védett alkotások körét az Szjt. 1. § (2) bekezdése nem kimerítően sorolja fel, ezért elvileg nem kizárt, hogy egyéni-eredeti jellegű, szellemi alkotást megvalósító dramaturgi vagy rendezői teljesítmény eredményét szerzői jogi védelem illesse meg.

Az SzJSzT. eszerint járt el, véleménye mindenben megfelel a hazai és nemzetközi jogszabályoknak, a gyakorlatnak és a szakmai szokásoknak. Helytálló szerzői jogi alapokról kiindulva vizsgálta a felperesek teljesítményét és a sérelmezett alperesi magatartást, amely alapján levont következtetését a Fővárosi Ítélet táblája mindenben osztotta és elfogadta ítélete alapjául.

A szakvélemény szerint az I. rendű felperes által E. V.: A merénylet című művének rádióra alkalmazása során született szöveggény az eredeti mű szerkezete, történetvezetése vonatkozásában koncepcionális változtatásokat nem tartalmaz, annak szövegén sincs komolyabb módosítás, néhol rövidít vagy egyes elemeket elhagy, de ezek a mű tekintetében nem eredményeznek lényeges változást. A színműben szereplő karakterek teljes mértékben megegyeznek a rádiós adaptáció alapját szolgáló szöveggény karaktereivel. A rendezés, a szöveggényben foglalt struktúrát, történetvezetést, karaktereket és párbeszédet lényegében változatlanul tartalmazza, a szöveggényben leírt helyszínekkel, hangulatokkal kapcsolatos koncepcióit lényegi változtatás nélkül ülteti át rádiójátékra. Ezen interpretáció során azonban egyéni, eredeti jellegűnek tekinthető változtatásokat nem hajtott végre. A drámában szereplő helyszínek és az eredeti mű sajátos hangulata, a szöveggényben rögzített utasítások lényegében változatlanok maradtak.

A II. rendű felperes által készített rádióra alkalmazás alapjául szolgáló forgatókönyv tekintetében az SzJSzT akként foglalt állást, hogy az R. Sz. kisregényéhez képest lényeges strukturális változtatásokat hajtott végre. Nem a regény pusztá lerövidítését célozta, hanem a kisregényt rádióra alkalmazó alkotói értelmezése szerinti lényegét foglalta össze. A kisregényben szereplő karakterek közül nem valamennyi szerepel a szöveggényben, hanem csak a II. rendű felperes által lényegesnek tartott karakterek. A II. rendű felperes nem tett hozzá a történet szempontjából lényegesnek mondható elemeket a kisregényhez, de a struktúráján végrehajtott változtatások, a szövegéből történő önálló koncepció mentén megvalósított kiemelések egységet alkotva a szöveggénynek egyéni, eredeti jelleget kölcsönöznek.

A III. rendű felperes által rendezett M. novella tekintetében az SzJSzT kifejtette, hogy a kisregényben foglalt struktúrához, történetvezetéshez képest a rádiójáték cselekményében lényeges változtatás nem szerepel. A hangjáték párhuzamosan követi a regény cselekményét, az eredeti műben szereplő leírások lényegüket illetően elhangzanak a rádiójáték narrátorának a szájából. A szöveggény nagy részében szóról-szóra követi a regényt, az eredeti műbe foglalt dialógusok tekintetében a szöveggény néhol rövidít vagy egyes elemeket elhagy, ezek azonban a mű tekintetében nem eredményeznek alapvető változást. M. Zs.: Az ágytakaró című rádiójáték esetében a hangjáték az eredeti kisregényhez képest nem tartalmaz alapvető változtatásokat, a párbeszéd hangulatát aláfestő zene, illetve hangeffektusok az elbeszélő-főszereplő közötti dialógusok a forgatókönyvből keletkeznek, ahhoz rendezői közreműködés eredményeképpen testet öltő megoldások nem társulnak.

Mindezek alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I. és III. r. felperes teljesítménye megmaradt az irodalmi mű tolmácsolásának keretein belül, az nem érte el a szerzői átdolgozás szintjét, nem tekinthető egyéni-eredeti alkotásnak. Erre tekintettel helytállóan került sor az I. és III. rendű felperesek keresetének elutasítására.

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban is, hogy az egyéni-eredeti jelleg a II. rendű felperes esetében kétséget kizáróan megállapítható volt. Okszerűen következtetett arra is, hogy e tevékenység a II. rendű felperes munkaköri kötelezettségét meghaladta. A II. rendű felperes dramaturgként állt munkaviszonyban a R.-nál, e minőségében feladata hangjátékok

készítése volt irodalmi alkotások alapján. A csatolt 2007. április 1-jén kelt munkaköri leírás szerint - amely az iratok közt a 8. számú felperesi előkészítő irat mellékleteként lelhető fel - a dramaturg foglalkozású II. rendű felperes feladatát képezte a hangjátékok kéziratának előkészítése, részvétel a stúdiómunkában, kapcsolattartás írókkal, költőkkel, zenészekkel, rendezőkkel, külső művészeti műhelyekkel, stb. Alkotó tevékenysége kétséget kizáróan meghaladta a II. rendű felperes munkaköri kötelezettségét, ezért nem alkalmazható rá az Szjt. 30. §-ának (1) bekezdése, azaz a művel kapcsolatos vagyoni jogokat nem a munkáltató szerezte meg, azok jogosultja a szerző II. rendű felperes maradt. Mivel azonban díjazásban a perbeli mű elkészítéséért nem részesült, jogdíj iránti igénye alapos volt. Annak összegét helyes mérlegelés eredményeként állapította meg az elsőfokú bíróság 250.000 forintban, melynek során helytállóan vette figyelembe a II. rendű alperes korábbi díjazási gyakorlatát, és R. Sz. részére kifizetett honoráriumot. Az elsőfokú bíróság által megállapított jogdíj mértéke nem volt eltúlzott, annak megváltoztatására a másodfokú bíróság nem látott okot.

Szükségtelenül foglalt állást azonban az elsőfokú bíróság ítéletében a megállapítási kereset előterjesztetőségéről, a felperesek ugyanis szerzői minőségük megállapítását nem kérték. Az erre vonatkozó indokolást ezért a másodfokú bíróság mellőzi. A felperesek keresete szerzői jogsértés megállapítására és jogkövetkezményeinek alkalmazására irányult, amely az I. és III. rendű felperes tekintetében - szerzői mű hiányában - nem lehetett alapos, a II. rendű felperes pedig az ítélettel szemben fellebbezéssel nem élt.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve annak fellebbezett részét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kizárt csatlakozó fellebbezést benyújtó I. rendű alperest a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az I., II. és III. rendű felperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2), (5) és (6) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére. Ugyanezen jogszabályi rendelkezések alapján döntött az eredménytelenül fellebbező I. és III. rendű felperesek által a II. rendű alperes javára, valamint a sikertelenül fellebbező II. rendű alperes által a II. rendű felperes javára fizetendő másodfokú perköltségről is.

, 2015. október 27.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: